

ΑΓΩΝΙΣΤΙΚΟ ΣΟΣΙΑΛΙΣΤΙΚΟ ΚΟΜΜΑ ΕΛΛΑΔΑΣ

“Της ιστορίας μας φέγγουν
τρεις χιλιάδες χρόνια.
Ορθοί!” (Κωστής Παλαμιάς)



“Ο Ευρωπαίος έχει σταθεί ικανός να
γίνει άνθρωπος μόνο μέσω της δημι-
ουργίας δούλων και τεράτων”
(Ζαν Πολ Σαρτρ)

A.S.K.E.

Όλοι μας βλέπουμε ή διαισθανόμαστε τι συμβαίνει στη χώρα και την κοινωνία μας και οι περισσότεροι αγωνιούν. Δεν αρκεί, φυσικά, αυτό. Πρέπει να γνωρίζουμε τα αίτια της κακοδαιμονίας μας και, επόμενα, να αποφασίσουμε τι πρέπει και τι είναι δυνατόν να γίνει, ώστε να αρχίσει η αναστροφή πορείας, η ανάδραση.

ΓΙΑΤΙ, π.χ., κανείς, ιδιαίτερα νέος, δεν προσδοκά να ζήσει ανεκτά από τη νόμιμη εργασία του, αν έχει..., και εναποθέτει τις ελπίδες του στο τζόγο ή τα δάνεια, αν αρνείται ακόμη να γίνει απατεώνας ή αεριτζής; Και από την άλλη κάποιοι να επιδεικνύουν πλούτο μεγιστάνων, να γιγαντώνονται τα κέρδη των τραπεζών, οι υπεράκτιες αδιαφανείς εταιρείες και η ασύλληπτη διαφθορά, ακόμη και στην Υγεία, τη Δικαιοσύνη, τα Σώματα Ασφαλείας; **ΓΙΑΤΙ** σε κάθε τομέα η παραγωγή εξαφανίζεται και η πολιτεία μας συντηρείται με εκρηκτικό σε μέγεθος δανεισμό και ξένα, ακόμη και γεωργικά(!), προϊόντα έχουν υποκαταστήσει τα δικά μας, ενώ ταυτόχρονα η χώρα μας κατακλύζεται από αφύσικα μεγάλο αριθμό μεταναστών (σε βάρος τελικά και των ίδων);

ΓΙΑΤΙ η δημοκρατία μας να λειτουργεί μόνο ονομαστικά, αλλού να

αποφασίζονται τα πάντα, κάτω από την έξαλλη προπαγάνδα των ασύδοτων Μ.Μ.Ε.; **ΓΙΑΤΙ** οι υποτιθέμενοι πολιτικοί εκπρόσωποί μας και οι αυτοπροσδιοριζόμενοι σαν διανοούμενοι και πνευματικοί ταγοί, στη μεγάλη πλειονότητά τους να διαλύουν την Παιδεία μας, να επιχειρούν ενορχηστρωμένα να μας απογυμνώσουν από κάθε **εθνικό, κοινωνικό, πολιτιστικό στοιχείο**, που θα προετοίμαζε πολίτες μιας κοινωνίας με τα διακριτά γνώρίσματα και εφόδια επιβίωσής της στην πορεία της πανανθρώπινης κοινωνίας; Και ταυτόχρονα να ανέχονται κάθε ιταμμή και παράλογη πρόκληση των γειτόνων μας και να αποδέχονται ακόμη και «περιορισμό των συνόρων μας» ή το επαίσχυντο σχέδιο Ανάν;

“Το να εξηγουέμε τα πάντα προκαλεί νέες ερωτήσεις, οι οποίες μπορούν να αποφεύγονται, εάν μάθουμε να παγώνουμε ένα τμήμα πληροφοριών... Μια δόση κυνισμού και μερικές φορές υποκρισίας στον τρόπο παροχής πληροφοριών είναι απαραίτητη”

[Οδηγία της Κομισιόν (της “κυβέρνησης” της Ευρωπαϊκής Ένωσης) προς την ομάδα τύπου της. Ελευθεροτυπία 29/9/2000.]

Τι φταίει που φτάσαμε ως εδώ;

Υπάρχει εξήγηση, αναγκαστικά περιληπτική και σχηματική.

-Ζούμε σ' έναν κόσμο, ιδίως μετά την κατάρρευση του αντίπαλου δέους το 1990, που κυριαρχείται από τον **κοντόφθαλμο ξέφρενο και χυδαίο καπιταλισμό του ασύδοτου κέρδους και της αδιαφορίας για τον άνθρωπο και το φυσικό περιβάλλον**. Επιχειρούν να καταργήσουν ό,τι με αγώνες οι λαοί, εδώ και 150 χρόνια, κατέκτησαν και αποκάλυπτα προωθούν τις «κοινωνίες των 2/3», ξεγράφοντας από την ανθρώπινη ζωή ρητά τουλάχιστον το 1/3 των ανθρώπων, ακόμη και των δικών τους, διότι έτσι μόνο, λένε, εξασφαλίζεται η «ανάπτυξη»!! Και μάλιστα, παρουσιάζουν αυτό το σύστημα ως αναγκαστικό, νομοτελειακό μονόδρομο, παρά το ότι οι τριγμοί των αντιφάσεων και της κατάρρευσής του ακούγονται παντού και όχι μόνο στη Λατινική Αμερική.

-Στο δικό μας ευρύτερο χώρο **εκφραστής αυτής της τάχα**

“Η Ευρώπη (σ.σ.: εννοεί την Ε.Ε.) είναι σήμερα πολύτιμη, επειδή πειθαναγκάζει σε ιδιωτικοποιήσεις και φιλελευθεροποίηση, που καμιά εθνική κυβέρνηση δε θα ήταν σε θέση ούτε καν να ονειρευτεί. Διότι οι κυβερνήσεις, ακόμη και δεξιότερες από αυτήν του κ. Κολ, διατηρούν ευαισθησίες, έστω και για ψηφοθηρικούς λόγους [...] Η Ευρώπη είναι σήμερα πραγματική ευλογία Θεού (σ.σ. για τους μεγαλοκαρχαρίες!!) [...] Κύρια ευεργετική συνέπεια του ευρώ είναι ότι εγκαθιστά επ' άπειρον λιτότητα εισοδημάτων των εργαζομένων στην Ευρώπη. Καμιά εθνική κυβέρνηση δε θα μπορούσε να επιτύχει αυτό το αποτέλεσμα.”

[Hans-Olaf Henkel (Πρόεδρος Γερμανών Βιομηχάνων), Le Monde, 31/5/1999.]

Γιατί, τότε, δεν αντιδρά η κοινωνία μας;

Είναι γεγονός πως για λόγους ιστορικούς (δες ΑΣΚΕ-4) δεν έχουμε τυπικά διακριτές τάξεις, που θα αγωνίζονταν για τα δικά τους, έστω, συμφέροντα (ακόμη και η παλαιότερη εργατική τάξη αποτελείται τώρα εν πολλοίς από τους μετανάστες, υποκείμενους ακόμη σε άγρια

παγκοσμιοποίησης είναι η Ευρωπαϊκή Ένωση (Ε.Ε.). Στόχος της (αναλυτικά στο βιβλίο μας ΑΣΚΕ-4) ο πλήρης έλεγχος και η απομύζηση των περιφερειακών χωρών (νεοαποικισμός), με στηρίγματα τις τοπικές ελίτ, που έτσι εξασφαλίζουν και αυτές την επιβίωσή τους. **Επιβάλλει** σ' αυτές στυγνούς κανόνες διάλυσης της παραγωγής τους, ώστε να διαθέτει τα δικά της αντίστοιχα προϊόντα, ακόμη και γεωργικά άλλων, έξω από την Ε.Ε., χωρών, για να έχει ελεύθερη πρόσβαση στις αγορές τους. **Εξαναγκάζει** σε μειώσεις μισθών και συντάξεων, σε ανεργία, ώστε εύκολα και κερδοφόρα να ιδρύει τις δικές της επιχειρήσεις. Και ταυτόχρονα, για να αγοράζονται τα προϊόντα της, **προωθεί** μέσω των ληστρικών, εν πολλοίς δικών της, τραπεζών ένα φρενήρη δανεισμό, «για να κυκλοφορεί χρήμα»(!), απειλώντας ακόμη, μετά την αφαίμαξη του χρηματιστηρίου, και ό,τι ακίνητο απέμεινε στους δυστυχείς ιθαγενείς.

Για να τα επιτύχει αυτά, **προωθεί** στην εξουσία τους δικούς της ανθρώπους, με όργανα τα Μ.Μ.Ε., τις «Μη Κυβερνητικές Οργανώσεις» τους(!) και τους αδρά αμειβόμενους με διάφορους τρόπους «διανοούμενους» μας, που αποδέχονται κάθε «αντιρεκτίβα» και κάθε «συνθήκη» της, που μας αλυσοδέχουν συστηματικά. Και αυτοί είναι ιδιαίτερα απαραίτητοι για την Ε.Ε., γιατί στην Ελλάδα έχουμε άλλη ιστορική διαδρομή, πάντοτε αντιθετική προς τη δική τους, άλλη γλώσσα, κουλτούρα, θρησκεία, παραδόσεις, κοινωνικές σχέσεις κι έτσι πρέπει να αφανισθεί με τις ενέργειές τους κάθε τι που ονομάζεται εθνικό, ελληνικό ή ορθόδοξο και να ευνοηθεί όποια διεκδίκηση ή επίθεση των γειτόνων μας.

εκμετάλλευση). Επικρατεί όντως μεγάλη κοινωνική κινητικότητα. Όλοι, δυνητικά, θα μπορούσαν να εκτιναχθούν στην κορυφή(!), να αποτελέσουν τα «νέα τζάκια» του Γιωργάκη. Αυτή η «άνοδος» όμως δεν είναι αποτέλεσμα μιας, άδικης έστω, παραγωγικής διαδικασίας, αλλά μεταπρατικά, αεριτζήδικα συνήθως, δημιουργήματα μιας

επιδοτούμενης διαφθοράς. Χωρίς αυτή δε θα μπορούσε να διατηρηθεί το σύστημα, που στηρίζεται στη συνενοχή και, έτσι, στην ανοχή και την αδιέξοδη ελπίδα της ατομικής επίλυσης του γενικού κοινωνικού προβλήματος.

Αυτό και άλλα (π.χ. η αγωνία και για την επιβίωση) οδηγούν στην απαισιοδοξία, την ανασφάλεια, την παραίτηση από την πραγματική πολιτική και την πρόσδεση στις πελατειακές, πράγματι αδιέξοδες, σχέσεις, και, δυστυχώς, περισσότερο τους νέους ανθρώπους.

Η πρόταση του ΑΣΚΕ

Σήμερα τουλάχιστον, ο εθνικός χαρακτήρας της πορείας κάθε χώρας θεωρείται πλέον κοινά παραδεκτός, εκτός από τους συναισθηματικά δέσμιους δογματικών αντιλήψεων ή τους επ' αμοιβή παντός είδους υποστηρικτές (μεταξύ τους και τώως αριστεροί) των διαφόρων «παγκοσμιοποιήσεων», χωρίς αυτό να σημαίνει ότι δεν επιβάλλεται η αλληλοβοήθεια των λαών. **Απαιτείται, έτσι:**

Α) Εθνική Ανεξαρτησία, αυτόνομη και αυτόβουλη δράση για όσα οι ίδιοι οι λαοί αποφασίζουν. Δε νοείται να δεχόμαστε την υποδούλωση στην Ε.Ε. και τα συμφέροντά της και ταυτόχρονα να ελπίζουμε σε δική μας ανάπτυξη και κοινωνική δικαιοσύνη. Δε νοείται να θέλουμε την επιβίωσή μας ως λαός, χώρα ή έθνος και ταυτόχρονα να δεχόμαστε τους εδώ τοποτηρητές των Η.Π.Α. και της Ε.Ε. ότι θα μας «προστατεύσουν». Τον δεδομένο και τον εθελόδουλο κανένα, ποτέ, δεν υπολογίζει. Το ακριβώς αντίθετο ισχύει, κι ας κινδυνολογούν οι «παπαγάλοι» τους. Σχέσεις καλές με όλους, με αμοιβαίο όφελος φυσικά, απελευθέρωση όμως από κέντρα, όπως Ε.Ε. και ΝΑΤΟ, που μόνο για τα συμφέροντά τους κόπονται, με δικό μας κόστος...

Β) Κοινωνική Δικαιοσύνη και, ναι, Σοσιαλισμός, παρά τη δυσφήμιση που υπέστη ο όρος, απ' όσους τον διαστρέβλωσαν ή τον καπηλεύονται.

Όλα δείχνουν, ανάγλυφα, το αδιέξοδο στο οποίο οδηγούνται τα συστήματα της ασύδοτης «Ελεύθερης Αγοράς» (που δεν είναι καν ελεύθερη) και του απεριόριστου και ανεξέλεγκτου κέρδους. Όποιο σύστημα δεν έχει πραγματικό επίκεντρο την ολόπλευρη ανάπτυξη όλων ανεξαιρέτως και την ισόμετρη ή ανάλογη, έστω, ικανοποίηση των αναγκών τους, είναι πλέον καταδικασμένο σε αυτοκαταστροφή. Δε νοείται, λογικά, πλέον παραγωγή αγαθών και υπηρεσιών κοινωνικής αναγκαιότητας να βρίσκεται σε χέρια ζηλωτών του ίδιου κέρδους και μάλιστα ξένων. Υγεία, Παιδεία, παραγωγικά μέσα κεντρικής σημασίας, πληροφόρηση, πολιτισμός, όλα κάτω από εθνικό κοινωνικό έλεγχο και προστασία, και όχι, αναγκαστικά, κρατικό. Όσο για τα μέσα, τους πόρους, όλοι γνωρίζουν ότι διαθέτουμε άφθονες πηγές και ανθρώπινο δυναμικό, φθάνει να θέλουμε εμείς να τα χρησιμοποιήσουμε για δικό μας όφελος και πάντοτε όχι σε βάρος των άλλων.

“...Όλοι εκείνοι που αποχτούν μεγάλα πλούτη ή μεγάλη δύναμη, τ' αποχτούν ή με δόλο ή με βία· και στερνά, τα όσα βάλανε στο χέρι ή με απάτη ή με το ζόρι, τα κολάζουν με ψεύτικο όνομα και τα λένε κέρδος, για να κρύψουν την αισχύρη του αποχτήματός τους...”

(Νικολό Μακιαβέλι)

Γ) Προστασία, διεύρυνση και εμπάθυνση της Δημοκρατίας
Προϋπόθεση για τα προηγούμενα είναι η πραγματική Δημοκρατία και όχι μόνο η πολιτική. Όταν η Δημοκρατία μπορεί να λειτουργήσει ελεύθερα (και αυτό εξαρτάται από μας), τότε αναγκαστικά η κατάληξη θα είναι τα παραπάνω. Η Δημοκρατία δεν είναι μόνο, όμως, μέσο για τα προηγούμενα, αλλά και αυτοσκοπός, εκεί όπου πραγματικά

επιδιώκεται αυτόνομος, αυτοαναπτυσσόμενος, αυτοσυνείδητος άνθρωπος-πολίτης. Τότε δε θα νοείται να υπάρχουν εκπρόσωποι δοτοί ξένων ή εντόπιων κέντρων. Ούτε χειραγώγηση με οποιοδήποτε τρόπο της κοινής γνώμης. Ούτε, φυσικά, Μ.Μ.Ε. στα χέρια του πλούτου, εντόπιου ή ξένου.

*“Πού πήγε η μέρα η δίκοπη, που είχε τα πάντα αλλάξει;
Δε θα βρεθεί ένας ποταμός, να' ναι για μας πλωτός;”*

(Γιώργος Σεφέρης)

*“Καλοί μου άνθρωποι, πώς μπορείτε να σκύβετε ακόμη;
να μη χαμογελάτε; Ανοίχτε τα παράθυρα!
...Αστράφτει ο κόσμος, ακούραστος. Κοιτάχτε.”*

(Γιάννης Ρίτσος)

Δ) Πολιτισμός αυτοαναπτυσσόμενος και συνεχώς εμπλουτιζόμενος

Όλα τα προηγούμενα, σε όποιο βαθμό κι αν πληγούν, θα υπάρχουν πάντα ελπίδες ανάκαμψης. Αν όμως πληγεί ο πολιτισμός ενός λαού, ενός έθνους, αν με τεχνητά, έξωθεν υποκινούμενα, μέσα καταστραφεί η ιδιοσυστασία του, αποτέλεσμα μακρόχρονης ιστορικής πορείας δοκιμασιών, δοκιμών, εκφράσεων, εκδηλώσεων του, τότε τα πάντα θα έχουν χαθεί. Δε θα υπάρχει δυνατότητα έστω κάποιας αντίδρασης στην υποταγή και τον αφανισμό.

Αυτό τώρα επιχειρείται, ολόπλευρα και συστηματικά. Να γίνουμε άμορφη μάζα, εύκολη λεία των όποιων παγκοσμιοποιήσεων. Χωρίς γλώσσα, χωρίς ιστορία, χωρίς πίστεις, θρησκευτικές ή μη, χωρίς «μύθους» ή εθιμικές τελετουργίες, εκδηλώσεις, συμπεριφορές, χωρίς κανένα πλαίσιο αναφοράς, άρα πραγματικής επικοινωνίας. Ειδικά για μας, όπως αναφέραμε προηγούμενα.

Το τι τα παραπάνω συνεπάγονται ότι πρέπει να κάνουμε είναι σχεδόν αυτονόητα. **Καμιά ανοχή σε όσους, τάχα προοδευτικούς, επιδιώκουν την αλλοτρίωσή μας απ' ό,τι μας χαρακτηρίζει και μας βοηθά στην επιβίωσή μας.** Και ό,τι είναι ατελές, εμείς στην πορεία θα το εμπλουτίσουμε, όπως θα θελήσουμε εμείς και όχι αυτοί.

Πρόσκληση: Στους αναγνώστες αυτού του, περιληπτικού, κειμένου εναπόκειται να κρίνουν ποιοι από τους «γνωστούς» πολιτικούς ή κόμματα ειλικρινά αποδέχονται και αξιόπιστα υπόσχονται να αγωνιστούν για την πραγμάτωση των παραπάνω.

Δεν είμαστε, φυσικά, μόνο εμείς που πιστεύουμε σ' αυτά. Ελπίζουμε να συναντηθούμε κάποτε ή και σύντομα, μετά την αλληλογνωριμία μας. Και όσοι αισθάνονται ότι είναι, έστω και μερικά, έτοιμοι να συνδράμουν σ' αυτή την πορεία, ας μας βοηθήσουν, όπως αυτοί θα νομίζουν, και όχι μόνο εκλογικά.

Η Εκτελεστική Επιτροπή

**Καργόπουλος Νίκος
Καρναβάς Θοδωρής
Λαουρδέκης Γιώργος
Λεοντόπουλος Νίκος
Μπινίκου Πόπη
Παλαδινός Δημήτρης
Στενός Σήφης
Χατζηεμμανουήλ Μανόλης**

ΑΓΩΝΙΣΤΙΚΟ ΣΟΣΙΑΛΙΣΤΙΚΟ ΚΟΜΜΑ ΕΛΛΑΔΑΣ (Α.Σ.Κ.Ε.)

Τζωρτζ 12, πλ. Κάνιγγος, Αθήνα 10677, τηλ.: 210 3822315, φαξ: 210 3819887, e-mail: aske@mailbox.gr, ιστοσελίδα www. aske.gr